

2. Zarzut drugi, dotyczący braku uzasadnienia, w szczególności faktu, iż instytucja zamawiająca nie wskazała cech i zalet wybranych ofert, z naruszeniem art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego, art. 161 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii („zasad stosowania rozporządzenia finansowego”), art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 296 TFUE.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady przejrzystości zgodnie z art. 102 rozporządzenia finansowego oraz art. 15 ust. 3 TFUE przez to, że instytucja zamawiająca nie dostarczyła informacji i dowodów na okoliczność, że próbki przedłożone przez oferentów w celu dokonania ponownej oceny ofert były identyczne z próbkami ocenianymi pierwotnie w pierwszej procedurze oceny, która została następnie unieważniona.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2015 r. – NeXovation/Komisja

(Sprawa T-353/15)

(2015/C 311/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NeXovation, Inc. (Hendersonville, USA) (przedstawiciele: adwokaci A. von Bergwelt, F. Henkel i M. Nordmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 3634 final z dnia 1 października 2014 r. (w brzmieniu zmienionym sprostowaniem z dnia 13 kwietnia 2015 r.) w sprawie pomocy państwa SA.31550 przyznanej przez Niemcy na rzecz Nürburgring, w zakresie w jakim w decyzji tej:
- stwierdzono, że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie stanowi pomocy państwa, jak wskazano w motywie 285 tiret pierwsze zaskarżonej decyzji;
- stwierdzono, że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie prowadzi do ciągłości gospodarczej pomiędzy – z jednej strony – Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH i Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, a – z drugiej strony – Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH (nowym właścicielem aktywów) lub jej spółkami zależnymi, jak wskazano w motywie 285 tiret drugie zdanie pierwsze zaskarżonej decyzji;
- stwierdzono, że jakikolwiek ewentualny zwrot bezprawnej pomocy państwa nie będzie dotyczyć Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH (nabywcy aktywów sprzedanych w wyniku przetargu) lub jej spółek zależnych, jak wskazano w art. 3 ust. 2 sentencji zaskarżonej decyzji, zgodnie z motywem 285 tiret drugie zdanie drugie zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Komisji pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji z dnia 1 października 2014 r. (w brzmieniu zmienionym sprostowaniem z dnia 13 kwietnia 2015 r.), w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że sprzedaż aktywów kompleksu Nürburgring nie stanowi pomocy państwa, że nie prowadzi ona do ciągłości finansowej/gospodarczej pomiędzy sprzedawcą a nabywcą aktywów oraz że jakkolwiek ewentualny zwrot bezprawnej pomocy państwa nie będzie dotyczyć nabywcy aktywów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ Komisja nieprawidłowo zrozumiała znaczenie otwartej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury przetargowej, w ramach której dochodzi do sprzedaży na rzecz oferenta, który przedstawi najwyższą ofertę, a także nie zbadała w odpowiedni sposób zaangażowania państwa w proces sprzedaży;
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ stwierdziła ona, że umowa czasowego najmu aktywów pierścienia nie prowadzi do pomocy państwa, a sprzedawcy nie wywarli w sposób bezprawny wpływu na odsprzedaż aktywów inwestorowi rosyjskiemu;
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję zasady ciągłości finansowej/gospodarczej;
4. Zarzut czwarty dotyczący niewszczęcia przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego;
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez Komisję praw skarżącej na podstawie art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 659/1999;
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia przez Komisję zasad bezstronnego i sumiennego badania;
7. Zarzut siódmy dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję art. 296 akapit drugi TFUE.

Odwołanie wniesione w dniu 9 lipca 2015 r. przez CJ od wyroku wydanego w dniu 29 kwietnia 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawach połączonych F-159/12 i F-161/12 CJ/ECDC

(Sprawa T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: CJ (Agios Stefanos, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Kolias)

Druga strona postępowania: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawach połączonych F-159/12 i F-161/12 CJ/ECDC, w zakresie, w jakim w wyroku tym:
  - oddalono skargę w sprawie F-159/12 w części i obciążono wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami;
  - oddalono skargę w sprawie F-161/12 w całości i obciążono wnoszącego odwołanie jego własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez ECDC;